

ПОРІВНЯННЯ ФІЛОСОФСЬКИХ ПОГЛЯДІВ ПЛАТОНА Й АРИСТОТЕЛЯ

Титаренко М.В., гр. ГРС-39

Науковий керівник – канд. філос. наук, проф. **О.М. Варипаєв**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Метою роботи є дослідження та порівняння характерних рис та напрямків філософських поглядів Платона та Аристотеля.

Ідеальний світ за Платоном, «являє собою ієрархію, своєрідну піраміду, на верхівці якої перебуває ідея ідей, або ідея Блага, яка фактично тотожна з Істиною і Красою, й самим Богом».

Він вважав, «що світ ідей – це особлива, надчуттєва реальність, яка своєю повнотою і досконалістю перевищує усе чуттєве. Речі – лише тіні ідей».

Згідно з платонівською психологією, душа поділяється на дві частини – розумну і нерозумну, або безсмертну, чи божественну, і смертну; причому смертна частина приєдналась до безсмертної, або божественної, вже після входження душі з ідеального світу в тіло.

Філософія Аристотеля впливає з філософії Платона, так само як остання витікала з вчення Сократа.

Аристотель дав людству найбільш широкий синтез досягнень античної науки, охопивши весь накопичений до того часу фактичний матеріал.

Його «Політика» і цікава, й важлива – цікава тим, що вона демонструє звичайні забобони греків його доби, а важлива як джерело багатьох принципів, що лишалися впливовими до кінця середніх віків.

Навряд чи в ній можна знайти багато такого, що може бути практично корисним для сучасного державного діяча, але багато що проливає світло на боротьбу між партіями в різних частинах еллінського світу. Усі міркування стосуються тільки міст-держав, і нема передбачення того, що вони близькі до занепаду. Але напрям політичних ідей Аристотеля у тій частині, де він говорить про перевагу людей із середнім статком, є дуже важливим для сучасної політології.

Отже, ми можемо зробити висновок, ці два мислителя, протилежні один до одного за своїми тенденціями, були представниками двох настійно необхідних напрямків людської думки.

Поетична душа Платона захоплено підносилася в невидиму область ідей і вважала філософію засобом очистити душу, вселити їй прагнення до неба. Критичний же розум Аристотеля займався переважно емпіричним дослідженням світу явищ.